

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 17-02-31745 פלוני נ' פלונית

לפני: כבוד השופט ישעיהו שנלר, סג"נ – אב"ד
כבוד השופט קובי ורדי, סג"נ
כבוד השופטת עינת רביד

המערער: פלוני
ע"י ב"כ עו"ד רות דייך-וולפנר ועו"ד ליאת זך

נגד

המשיבה: פלונית

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

השופט ישעיהו שנלר, סג"נ:

1. הצדדים נישאו ביום 24.5.11 והתגרשו ביום 20.9.16 וכשמנישואים אלו נולדו הקטינים ג' יליד 8.12.12 (להלן: **הבן**) ומ' ילידת 19.2.15 (להלן: **הבת**) (להלן: **הילדים**).

הערעור הינו על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה (כב' השופט יחזקאל אליהו) מיום 29.12.16, אשר פסק במספר תביעות שהוגשו על ידי מי מהצדדים.

2. בתביעות ההדדיות בנושא משמורת הילדים, עתר המערער (להלן גם: **האב**) למשמורת משותפת, והמשיבה (להלן גם: **האם**) למשמורת בלעדית אצלה.

בית המשפט פסק כי המשמורת תהיה משותפת לשני ההורים. בהתייחס לזמני השהות, אימץ בית המשפט, כלשונו, את המלצות התסקיר וקבע כי הילדים ישהו עם האב בימים ב' ו-ד' מתום המסגרת החינוכית ועד למחרת היום שאזי יחזירם ישירות למסגרות החינוך. בנוסף, הילדים ישהו עם האב כל סופ"ש שני מתום המסגרת החינוכית ויחזירם לבית האם בשעה 19:30 במוצ"ש.

עם זאת, קבע בית המשפט כי הואיל והוסיף לינה גם בימי ד', לינות אלו יחלו מחדש פברואר 2017. בנוסף, לא קיבל בית המשפט את המלצות התסקיר כי בשבוע בו שוהים הילדים עם אמם בסופ"ש, ישהו עם האב כולל לינה גם ביום ה' (להלן: **הלינה ביום ה'**), תוך קביעה כי הוראה על משמורת משותפת אין משמעותה בהכרח קביעת זמני שהות שווים לחלוטין.

כך גם ניתנו סמכויות לפקידת הסעד למשך שנה לפיקוח על האמור כולל קביעת הסדרי שהיה בחופשות ובחגים.

האב מערער על הקביעה בעניין הלינה ביום ה' דלעיל ועותר כי הסדרי השהות יהיו שוויוניים ועל כן יש לקבל את ההמלצה ביחס ללינה ביום ה'.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 17-02-31745 פלוני נ' פלונית

3. בתביעת מזונות הילדים נפסקו מזונות זמניים ביום 24.1.16 וזאת בסך של 2,000 ₪ לכל אחד מהילדים, וכך גם נפסק כי האב יישא במחצית מההוצאות הרפואיות החריגות וכך גם במחצית מעלות גן ו/או צהרון ועוד, כאשר החלטה זו לא כללה את מרכיב המדור, הואיל ובאותה עת לא הייתה הוצאה בפועל בגין מדור.

בהתייחס להכנסת האם, העמיד בית המשפט את הכנסתה על סכום של כ-19,000 ₪ נטו ואילו בהתייחס להכנסת האב ראה לנכון בית המשפט להעמידה על סך של כ-18,500 ₪ נטו לפחות. בנוסף, יש להוסיף סך של 6,000 ₪ שמקבל האב מדמי השכרת דירה בראשל"צ, ומשכך סך הכנסתו החודשית, 24,500 ₪.

בשאלת צרכי הילדים, קבע בית המשפט כי אלו לא הוכחו כדבעי. כך גם סבר בית המשפט כי אין מקום, בהתחשב בהכנסות הצדדים, להעמיד את הצרכים ההכרחיים בסכום המקובל של 1,400 ₪ לכל ילד, ועל כן העמיד צרכים אלו על סך של 1,800 ₪ כצרכים הכרחיים, כאשר יש להוסיף סך של 400 ₪ למזונות כל אחד מהילדים בגין צרכים לא הכרחיים.

בהתייחס לשאלת רכיב המדור, העמיד בית המשפט רכיב זה על סך של 2,600 ₪ (עבור שני הילדים), המהווים 40% מדמי שכירות בסך של 6,500 ₪ והוצאות החזקת המדור על סך 700 ₪ (עבור שני הילדים).

סך הכל קבע בית המשפט את צרכי הילדים על סך של 7,700 ₪.

מכאן עבר בית המשפט לקבוע את שיעור הנשיאה של כל אחד מהצדדים במזונות, בהתחשב במשמורת המשותפת והיקפם של הסדרי השהות, תוך הפניה לדין החל בדבר חבותו של האב במזונות הכרחיים, אולם מנגד הפנה לפסיקה הדנה בשאלת שיעור ההפחתה בגין המשמורת המשותפת, בקובעו כי יש לבחון את טובת הילדים תוך פסיקת מזונות אשר יבטיחו רווחתם, וכשאין להיצמד או לאמץ נוסחה קבועה, אלא יש להקנות ולאפשר לשופט שיקול דעת רחב. בנסיבות דן ובהתחשב גם בחלוקת זמני השהייה כ-60% אצל האם וכ-40% אצל האב, וכך גם בהתחשב בהכנסות הצדדים וגילם של הילדים, מצא לנכון להורות כי ההפחתה תהיה בשיעור של כ-35%.

בסיכומם של דברים קבע בית המשפט, כי האב ישלם לאם עבור מזונות הילדים את אשר נפסק כמזונות זמניים, וזאת לתקופה ממועד הגשת התביעה ועד חודש דצמבר 2016.

מחודש ינואר 2017 וכל עוד והילדים מתגוררים בדירת הצדדים, יעמוד סכום המזונות על סך 1,650 ₪ לכל ילד ומעת שהאם תשכור דירה או תפנה את דירת המגורים ותעבור למדור עצמאי, ישלם האב למזונות לרבות מדור והחזקתו בסך של 2,500 ₪ עבור כל אחד מהילדים. כך גם נקבע כי קצבת המל"ל תשולם לידי האם בנוסף לדמי המזונות, וכי שני הצדדים יישאו באופן שווה בהוצאות הבריאות והחינוך החריגות של הילדים אשר אינן ממומנות על ידי ביטוח הבריאות הממלכתי, וכך גם בהוצאות חינוך חריגות כולל קייטנות, חוגים, שיעורי עזר, צהרון ועוד.

האב עותר בערעורו לבטל את חיובו במזונות הילדים לאור המשמורת המשותפת, תוך הוראה כי כל צד יישא בהוצאות הילדים בעת שהותם עמו. לחילופין, לקבוע כי אשר פסק בית משפט קמא יחול רטרואקטיבית מיום פסיקת המזונות הזמניים, וכך גם השיג בנושא החיוב במדור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 31745-02-17 פלוני נ' פלונית

1
2 4. בית משפט קמא דחה את תביעת המערער לדמי שימוש ראויים בגין התגוררותה של
3 המשיבה בדירה תוך מניעת מגוריו בדירה, בקובעו כי המערער לא הגיש בקשה לביטול צו הגנה וכך
4 גם לא ביקש לחזור ולהתגורר בדירה, ומחווה שכירות עליו חתם עולה כי הוא אף לא התכוון לעשות
5 כן, ועל כן אינו יכול להפוך באחת את המשיבה לשוכרת בעל כורחה. כך גם דחה בית המשפט את
6 טענת המערער שחשש מתלוונות שתגיש המשיבה. אולם, הטעם העיקרי לדחיית התביעה, עניינו נושא
7 מדור הילדים וכשלא נקבעו דמי מדור בקביעת המזונות הזמניים בהעדר הוצאה שכזו. משכך,
8 בהתחשב בחלקם של הילדים אם אכן הייתה נאלצת האישה לשכור דירה, הרי יש במדור שהיה
9 נפסק לילדים לקזז חלק ניכר מדמי השימוש.

10 **האב בערעורו עותר לביטול דחיית תביעתו לדמי שימוש בעת שהאישה התגוררה בדירת המגורים**
11 **המשותפת לצדדים.**

12
13 5. בנוסף לתביעות האמורות, דחה בית המשפט את עתירת האם למעברה ומעבר הילדים
14 לירושלים, בטענה כי יוקר המחייה בירושלים נמוך יותר וכך גם תוכל להיעזר בבני משפחתה, ובנוסף
15 גם הקושי בנסיעה לעבודתה מרמת השרון לירושלים, ולאחר שבמהלך שמיעת הראיות התברר
16 שהתפטרה ממקום עבודתה, והחלה לעבוד במשרד רואי חשבון בתל אביב.
17 מנגד התקבלה תביעת האיש לפירוק שיתוף של דירת המגורים תוך מינוי ב"כ הצדדים ככונסי
18 נכסים.

19
20 **טענות המערער:**

21 6. בערעורו טוען המערער כי כל כוונת המשיבה להרוס אותו ולהרחיקו מילדיו תוך הגשת
22 בקשות סרק, וכך גם התנהלותה.
23 לעניין זמני השהות, טוען האב כי בית המשפט חרג מהמלצות התסקיר וצמצם את זמני שהותו עם
24 הילדים, כאשר יש לו קשר עמוק ומשמעותי עמם והוא מהווה גורם מרכזי וחשוב בחייהם. כך גם
25 הפנה לעדותה של האם שבמסגרת קידום הקריירה המקצועית שלה הייתה מוכנה לעבוד יותר
26 ובאופן שהאב יהיה יותר עם הילדים, וכי בפועל הוא היה המטפל העיקרי בילדים, ומנגד האם לא
27 הייתה מסוגלת לטפל בילדים לבדה. יתר על כן האם מעדיפה את שהותם של הילדים בעת עבודה עם
28 שמטריף או אמה מאשר שהותם עם האב.
29 כך גם, פקידת הסעד בעדותה ציינה את מעורבותו בחיי ילדיו הקטנים וכי הוא חפץ כי הילדים ישו
30 באופן שווה אצל כל אחד מההורים.
31 בהתייחס לקביעת בית המשפט טען המערער, כי מחד גיסא אימץ בית המשפט את המלצות פקידת
32 הסעד והעלה על נס את טובת הילדים להיותם במשמורת משותפת, תוך הדגשת המידה השווה של
33 המעורבות ויצירת שני בתים, אך מנגד טעה ביישום, בדחיית המלצת פקידת הסעד בהתייחס ללינה
34 ביום ה'.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 17-02-31745 פלוני נ' פלונית

1
2 7. בנושא המזונות טען האב כי לא החסיר ולא יחסיר מאומה מהילדים, אולם אלו אינם
3 אמורים לשמש כמקור הכנסה נוסף לאם. כך גם טען כי האם לא הוכיחה ולא המציאה ראיות
4 לתמוך את תביעתה, לרבות בהתייחס לסכומים השונים שדרשה. בנוסף, הפנה המערער להתפתחות
5 בנושא השוויון גם בפסיקת מזונות ובמיוחד בעת שמדובר במשמורת משותפת, גם אם זמני השהות
6 לא בהכרח שווים, אך ההכנסות של הצדדים שוות או כאשר לאם הכנסה גבוהה משל האב, תוך
7 הפניה לגישות השונות בפסיקה. כך גם השיג על הוספת הסך של 6,000 ₪ דמי השכירות כחלק
8 מהכנסותיו כאשר מתוכם אביו זכאי לשליש.
9 לבסוף השיג על קביעת דמי המדור, מקום בו האם לא תידרש לשאת במדור בפועל ולאור יכולתה
10 הכלכלית לרכישת דירה בתמורה שתיוותר בידה לאחר מכירת דירת המגורים.
11

12 8. בעניין דרישתו לדמי שימוש ראויים, טוען המערער כי בית המשפט התעלם מתלוות השווא
13 שהגישה המשיבה ואשר מנעו ממנו לשוב ולהתגורר עמה בדירה, וכי לא היה מקום לקביעה כאילו
14 יכול היה המערער לחזור ולהתגורר בדירה. משכך, מדובר בשימוש בלעדי ועל כן יש לחייבה על בסיס
15 סעיף 33 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969, ומכוח עשיית עושר ולא במשפט, וכשלא מדובר בשאלה
16 של אשם. עוד טען, כי לא היה מקום לנמק את דחיית התביעה לאור הצורך במימון מדור הילדים
17 הואיל ובית המשפט עצמו ציין את אשר פורט לעיל, דהיינו יכולתה הכלכלית של האם לרכוש דירה
18 למגוריה ומגורי הילדים.
19

טענות המשיבה:

20
21 9. המשיבה טענה כי אין בידה את המשאבים הנדרשים להעמיד לה עורך דין שילוה אותה
22 בערעור, מול מלחמת ההתשה מצד המערער והוריו האמידים, וכשכל רצונה להתעורר מהסיוט
23 המתמשך ולהתחיל בהליך שיקום, על מנת שתוכל לחיות חיים נורמליים ושפויים ולגדל את ילדיה
24 בנחת. משכך היא אינה מיוצגת אלא מסתייעת בעו"ד יורם ירקוני לצורך יעוץ ומסירת כתבי בי דין.
25 גם המשיבה מצדה, מפנה חציה להתנהלותו של המערער כנגדה וכשגמלה בלבו ההחלטה לפרק את
26 נישואיו, בעוד שהיא נושאת ברחמה את בתם, וכשהודיע לה כרעם ביום בהיר על רצונו להתגרש. כל
27 זאת, לאחר שתמכה בו וסייעה לו בעת שחיפש את דרכו המקצועית ולקחה על עצמה את נטל גידול
28 הילדים על מנת לאפשר לו לפתח את הקריירה שלו, ואף בחרה לקבל את פסק הדין כפי שהוא,
29 למרות החלטות קשות שניתנו בעניינה.
30 כך טוענת המשיבה אודות הקושי להגיע להסכמות עם המערער להסדרי שהיה בחגים ובחופשות
31 וכשגם פניוניה להשתתפותו בהוצאות החריגות לא נענות, כשהוא אינו מסכים לרשום את הילדים
32 לחוגים, להשתתף בהוצאות ימי הולדת, וכשלבדבריה "לאדם זה ניתנה 'משמורת משותפת'".
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 17-02-31745 פלוני נ' פלונית

10. לעניין זמני השהות טוענת המשיבה, כי הסוגיה העיקרית שעמדה בבסיס התסקיר, בקשתה לעבור לגור עם הילדים בירושלים וכי בנושא זה המליצה הוועדה כי אכן היא תהא רשאית לעשות כן, אולם ההמלצה נדחתה על ידי בית המשפט ולאחר שהמערער בחר לשקר את הוועדה והכריז שכדי לקבל משמורת משותפת הוא מוכן לעבור לירושלים, אם כך יוכרע. במסגרת זו ועל בסיס ההצהרה, ניתנה ההמלצה למעבר לירושלים ובאותה מסגרת דובר על המשמורת המשותפת. בנושא זה מדגישה המשיבה כי היא מסכימה כי יאומצו המלצות התסקיר במלואן, הן ביחס למעבר לירושלים והן ביחס להסדרי השהייה ביום ה'. המשיבה דוחה את כל אשר נטען אודות התנהלותה, וכי דווקא היא שיזמה את הלינה הנוספת ביום ב' ואף הציעה לאב לבלות עם הילדים מחצית מימי החופשה אך הוא סרב לכך. לבסוף הדגישה כי מדובר בהסדרי שהיה נרחבים, בוודאי בעת שעסקינן בפעוטות כה רכים ואין סיבה להרחיב את הסדרי השהייה, וכי על המערער להודות שזכה ב"משמורת משותפת" לקטני קטינים בניגוד לחוק ולחזקת הגיל הרך.

11. לעניין המזונות טענה האם, כי לא בכדי לא התייחס המערער ליכולתו הכלכלית כאשר מצבת נכסיו עומדת על סכום של למעלה מ-15 מיליון ₪, כאשר בבעלותו דירות במספר מקומות, וכי הוא משתכר סכומים רבים וכשמנגד האם רו"ח המרוויחה 15,000 ₪ נטו בחודש, ללא כל בונוסים או תוספות, וכשהמערער הוא זה שמנע ממנה לעבור לירושלים ולהזיל את עלות מחייתה. מדובר במזונות מינימליים ופחותים מהמקובל ברמות הכנסה וממון כשל המערער, כשהיא נאלצת לחסוך "שקל לשקל" על מנת לא לפגוע ברמת החיים של הילדים, וכי אך ורק לאור היותה מותשת, בחרה שלא לערער לרבות בנושא המזונות. לבסוף ציינה כי המערער גר בדירה שבבעלותו ללא משכנתא ואילו היא נדרשת עתה לרכוש דירה עם תשלומי משכנתא רבים או לשכור דירה בשכר דירה גבוה כדי להותיר את הילדים על יד אביהם, וכאשר כל רכושה מסתכם בכספי מחצית הדירה לאחר שנגזלו מחלקה 350,000 ₪ על ידי הוריו של המערער.

12. לעניין דמי השימוש בדירה טוענת המשיבה כי המערער עזב את הדירה לאחר שניתן כנגדו צו הגנה בגין אירוע אלימות נוסף שהפעיל כלפיה וכי הסיבה לסגירת התיק במשטרה עזיבתו את הדירה וכשהיא לא חששה מהתפרצויותיו ולא רצתה להותיר עבר פלילי לאבי ילדיה, וכי המערער הוא זה שבחר מרצונו שלא לשוב לביתם, וכאשר הוא נכנס בכל עת שחפץ לבית, וכך הפנתה גם לפסיקת המזונות הזמניים כאשר לא נפסקו דמי מדור.

הטיעונים בעל פה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 17-02-31745 פלוני נ' פלונית

13. במסגרת הדיון בפנינו ציינה ב"כ המערער כי עתירתו בנושא הסדרי השהות אינה קשורה לנושא המזונות.
- בהתייחס למזונות נטען, כי נקבע חיוב במדור מבלי שנבחנה השאלה האם האם נושאת בהוצאות מדור וכך גם לא התייחס פסק הדין לשאלה בדבר מעבר האישה לגור עם בן הזוג העשיר שלה. בתשובה לשאלת בית משפט, ציינה ב"כ המערער שעדיין נשאלת השאלה האם יש הוצאה בגין מגורי הילדים וכשהוא עצמו מספק להם את מדורם. יתר על כן, חיוב המזונות אינו בגדר "עונש" אלא לכיסוי הוצאה וכי גם אם האם הייתה רוכשת דירה, ללא משכנתא, במשאביה, אכן לא היה מקום לפסיקת מדור. עוד הוסיפה לעניין היות האם המפרנסת העיקרית וכי היא עומדת לקבל סכום נכבד של מעל 2 מיליון ₪ מפירוק השיתוף בדירת המגורים.
- בנושא דמי השימוש, מאחר ואין נטילת משכנתא לא היה מקום להביא בחשבון את מדור הילדים ובעת שהוא שכר דירה, לאחר שהמשיבה הוציאה צו הרחקה, וכאשר היא הודיעה לו שהיא רוצה להתגרש.
- משנדרשה ב"כ המערער לכך שבתסקיר קיימת הצעת פשרה למקרה שהאם תעבור עם הילדים לירושלים, וכי אין בתסקיר המלצה במקרה ובו לא מבוצע המעבר, וכך גם משנדרשה לשאלת חזקת הגיל הרך ומדוע ערכאת הערעור צריכה להתערב, השיבה ב"כ המערער כי הייתה ועדת תסקירים שנדרשה לשאלת המשמורת המשותפת ובמסגרת זו שאלו את האב, אם האם תעבור לירושלים מה הוא יעשה, ואזי השיב שגם הוא יאלץ לעבור. אולם, לאחר שהבין כי הדבר אינו אפשרי מבחינת עבודתו חזר מכך.
- עוד הפנתה לחקירת פקידת הסעד, אשר השיבה חד משמעית כי נושא המשמורת המשותפת הוא החשוב יותר משאלת המעבר לירושלים וזאת למעשה ההמלצה. כך גם חזרה על הטענה שהאם הצהירה שהיא לוקחת 40 שעות שמרטף. עוד התייחסה לשאלה אם אין מקום להמתין עד שהבת תגדל ואזי לקבל תסקיר נוסף, כי בית המשפט המחוזי אמור לומר דברו, ולאור האמור בתסקיר וכשבית המשפט קבע משמורת משותפת אך ללא יישום בפועל.
14. מנגד, המשיבה טענה כי כל מטרתו של המערער בשנתיים האחרונות נושא הגירושין. כך גם טענה כי בניגוד לטענת המערער היא עצמה טיפלה בילדים בנוסף לעבודתה, ולעניין הסדרי השהייה טענה המשיבה כי נטען שהיא לא מסוגלת לטפל בילדים לבד או כאילו ניסתה להרחיק את המערער מהילדים, בה בשעה שהיא זו שמטפלת בילדים גם אם היא נעזרת באמה.
- לעניין המלצת התסקיר, מעבר לקושי להיות רחוקה מהילדים, הרי שהמערער הוא אבא יותר טוב בגירושין וכי היא חושבת "שהמינונים האלה נפלאים לו ועושים אותו לאבא טוב ואני לא חושבת שצריך להגדיל את זה. הוא רואה את הילדים היום שליש מהזמן ואני שני שליש, זה 5 לילות לעומת 9 לילות בשבועיים", ומעת שמדובר בילדה קטנה כבת שנתיים וחודשיים אשר ישנה אצלו פעמיים באמצע השבוע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 17-02-31745 פלוני נ' פלונית

1 עם זאת, לשאלת בית משפט השיבה שהייתה מוכנה כי לגבי יום חמישי המדובר, אךן האב ישהה עם
2 הילדים אחר הצהריים אולם ללא לינה לרבות בהתחשב בגילם של הילדים. כך גם הוסיפה כי אם
3 הילדים יהיו אצלו גם ביום חמישי זה אומר שהיא לא תראה אותם גם ברביעי וגם בחמישי, הגם
4 שאין בעיה עם יום חמישי בלי לינה – אך הכל במסגרת פשרה בלבד.
5 בנושא המזונות טענה כי ברמה האישית דוחה אותה שגבר מצפה שגבר אחר יגדל את ילדיו. כך טענה
6 שאכן היא אמורה להינשא וכשייערך הסכם ממון והיא תעבור לגור אצל בן זוגה ובמסגרת הסדר, כי
7 אין לה שום כוונה שהוא יפרנס את ילדיה, ומדובר בבית שכן הזוג קנה ומשלם, ואין בכוונתה בעוד
8 שנתיים לחפש פתרון אם זה לא יצליח.

9
10 15. יוער כי הוצע לצורכי פשרה כי מחד גיסא אךן תסכים האם ללינת הילדים אצל האב ביום
11 ה' בסופ"ש שהילדים אינם עמו ומאידך גיסא כי הערעור ידחה ביחס לכל שאר הנושאים מבלי לפגוע
12 בזכות המערער לפנות בהליך ככל שיתקיים שינוי נסיבות.
13 אולם, לא הושגה הסכמה.

השלמת טיעונים:

14
15
16 16. לאחר פרסומו של פסק הדין בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.7.17) (להלן: **פרשת פלוני**)
17 עתר המערער להגשת טיעונים משלימים בעקבות פסק הדין, מבוקשו ניתן לו ובהתאם הוגשו
18 טיעונים משלימים.

19
20 17. לטענת האב, בהתאם לאשר נפסק ב**פרשת פלוני** הגישה בה יש לנקוט הינה גישה שוויונית.
21 כך גם נטען כי טובתם של הילדים לשהות עמו במחצית הזמן. משכך, בהתחשב בשכר הזהה של
22 הצדדים, אשר נושאים יחד בטיפול ופרנסת הילדים, אין מקום לחייבו בתשלום מזונות הילדים.
23 עוד הפנה לפסיקת בית משפט זה, לפיה כל עוד וערעור תלוי ועומד יש להידרש לשינוי ההלכה כפי
24 שנקבעה בבית המשפט העליון.

25 לשיטתו, גם בעת שמדובר בקטינים מתחת לגיל 6 יש ליישם את אותו עקרון אשר נקבע ב**פרשת**
26 **פלוני** ולחילופין יש מקום לקבוע חיוב מדורג לתקופה עד הגיע כל ילד לגיל 6, וחיובו לאחר תקופה זו
27 בהתאם לאשר נפסק ב**פרשת פלוני**.

28 האב חוזר על עתירתו לקבלת הערעור בנושא הסדרי השהיה ובאופן שאלו יהיו שווים לחלוטין,
29 לחילופין ככל שבית משפט לא יקבל עתירה זו, אזי טוען האב כי יש ליישם את אשר נפסק ב**פרשת**
30 **פלוני** ובהתאם לנוסחה שנקבעה שם ולקבוע מזונות פחותים, באופן משמעותי, מהמזונות שנפסקו
31 על ידי בית המשפט.

32 לבסוף הפנה האב לאשר נקבע על ידי כב' השופטת ברק ארז ב**פרשת פלוני** לפיו יש לבחון מעת
33 שמדובר במשמורת משותפת, האם רמת ההכנסה הפנויה של ההורים מאפשרת להם לדאוג לצרכי
34 הילדים גם ללא השתתפות, ולו חלקית, של ההורה האחר בהוצאות המדור, וכי אם אךן השכר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 31745-02-17 פלוני נ' פלונית

1 המצרפי של ההורים מאפשר קיומה של משמורת משותפת מבלי לפגוע בצרכי הילדים, הרי אין
2 הצדקה שהורה יישא בהוצאות המדור של ההורה האחר.

3
4 18. האם שמה את הדגש על קביעת כב' השופט פוגלמן בפרשת פלוני כאשר לשיטתה כל עניינו
5 של פסק הדין מעת שמדובר בשהיית קטין בביתו של כל אחד מן ההורים בפרקי זמן זהים, דהיינו אך
6 ורק מעת שעסקינן במשמורת פיזית משותפת מלאה, ולא במקום בו החלוקה הינה 2/3 לאם ו-1/3
7 לאב. כך גם הבהיר בית המשפט במסגרת פסק הדין האמור כי עניינו של פסק הדין "בקבוצה
8 השניה", קרי בגילאים מ-6 עד 15, ולא בעת שעסקינן בקטני קטינים.

9 לגופם של דברים טוענת האם כי בית משפט קמא כבר ביצע הפחתת המזונות, כשהוא מביא בחשבון
10 את הסדרי המשמורת, הכנסות הצדדים וזמני השעות אצל שני ההורים, וכשבמקרה דגן ההפחתה
11 הייתה של 35%.

12 כך גם נטען כי למעשה בית משפט קמא בחן את שאלת חלוקת הנטל כאילו כבר ניתן פסק הדין
13 האמור, ולא בכדי בחן בית המשפט קמא את שיעור צורכי הילדים בהעמידו את צרכיהם על סכום
14 כולל של 7,700 ₪ ולאחר מכן הפחית 35%, בהתחשב בקיומה של משמורת משותפת וחלוקת זמני
15 שהייה שאינם שווים, ועל כן אין מקום לבצע הפחתה על הפחתה.

16 כך גם נטען אודות נכסי הנדל"ן שמחזיק האב מול האם אשר אף מחלקה בבית המגורים, אשר נרכש
17 על ידי האב, נאלצה להפריש 15% לאביו של המערער בגין הלוואה נטענת.

18 לבסוף ציינה האם, כי בגדר "חוכמת הבדיעבד" לאור חלוף הזמן מאז פרידת הצדדים, בפועל האב
19 מעולם לא רכש לילדים בגדים, תרופות, מוצצים, נעליים, אשר כולם נרכשים על ידי האם בלבד
20 וכשהוא גם לא הביא חיתולים או מגבונים או מוצצים או כיבודים או הקשור לחגיגת ימי הולדת
21 ואירועים בגני הילדים וכי יש להתחשב גם בכך בבוא בית המשפט להידרש לנושא המזונות.

22 כך גם חזרה האם על טענתה כי אין כל מקום שבן זוגה ובעלה דהיום, יישא ויממן את צורכי
23 הילדים.

24 הואיל והאב התייחס לנושא הסדרי השהייה, ציינה האם כי אין לו רצון אמיתי להגדילם אלא המניע
25 אותו הינו נושא הפחתת המזונות ולא בכדי דחה את אשר הוצע, לפיו יוסכם על יום נוסף של לינה
26 אולם לא יחול שינוי בשיעור המזונות, ולא בכדי בכל התקופה שעברה לא ביקש האב מהאם לקבל
27 את הילדים מעבר להסדרי השהייה הקיימים וכי בכל עת שפנתה לאב על מנת לסייע ולהיותו עם
28 הילדים מעבר לאשר נקבע, זכתה לסירוב.

דיון והכרעה:

30
31 19. שני נושאים מרכזיים נצרכים להכרעה במסגרת ערעור זה.

32 האחד, שאלת "יום חמישי" בסופ"ש בו הילדים שוהים עם האם.

33 השני, נושא מזונות הילדים, לרבות בהתחשב באשר ייקבע בנושא הראשון.

34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 17-02-31745 פלוני נ' פלונית

1
2 **הסדרי השהייה:**
3 20. בבואנו להידרש לשאלה הראשונה, יש לזכור כי האם התנגדה בפני בית משפט קמא לקביעת
4 משמורת משותפת, לאותה עת, מנימוקים שונים, לרבות חזקת הגיל הרך.
5 אולם, בית המשפט קמא לא קיבל את עמדתה מנימוקיו, לרבות קביעתו כי "קביעת משמורת
6 משותפת אין בה כדי לקבוע או כדי להצביע על פגם ביכולתיה ההוריות של האם ומסוגלותה
7 ההורית. למען הסר ספק התרשמתי כי לאם מסוגלות הורית טובה וכי זו שמה את הקטינים בראש
8 סדר עדיפויותיה. כן יש לומר כי המדובר בטענה אנרכוניסטית אשר אינה רלוונטית לעידן הנוכחי
9 בו אבות נוטלים חלק פעיל בגידול הקטינים" (פסקה 35), וכי במקרה דנן התמלאו התנאים לקביעת
10 משמורת משותפת.
11 כך גם קבע בית המשפט כי לשני ההורים מסוגלות הורית טובה ושווה ושניהם מעורבים בחיי
12 הילדים וזאת חרף הסכסוך הקשה ביניהם.
13 עוד קבע בית המשפט כי "רק בהסדר של משמורת משותפת בה יידרשו שני ההורים למידה שווה
14 של מעורבות, אכפתיות ותפקידים הוריים, יוכלו הקטינים בסופו של יום לראות את שני הבתים,
15 של האם ושל האב, כבתים שווים עבורם" (פסקה 37).
16 משכך, אימץ בית המשפט את המלצות התסקיר וכשבכל הקשור ללינה ביום ד', החל מחודש
17 פברואר 2017 על מנת לבצע מעבר הדרגתי.
18 עם זאת קבע בית המשפט "לא מצאתי מקום לקבוע כי המלצות התסקיר כי בשבוע בו שוהים
19 הקטינים עם אמם בסופ"ש ישהו עם האב כולל לינה גם ביום ה'. קביעת משמורת משותפת אין
20 משמעה בהכרח קביעת זמני שהות שווים לחלוטין. הסדר זה שומר על יציבות בחיי הקטינים
21 ומונע ניתוק ממושך ממי מההורים" (פסקה 38).
22 לא למותר להוסיף כי לאחר דיון מקיף, כולל התרשמותו של בית המשפט מהניצבים בפניו, דחה בית
23 המשפט את עתירת האם לעבור ולהתגורר בירושלים, כאשר בפרק הדיון בנושא זה התייחס בית
24 המשפט להסכמתה של האם לפשרות אלו או אחרות, בכל הקשור לנושא המשמורת והסדרי
25 השהייה, אם אכן היה מסכים האב לעבור להתגורר בירושלים.
26
27 21. לטענת האב, מהתסקיר עולה באופן חד משמעי כי המלצת פקידת הסעד לאפשר לינה ביום
28 ה' וכי לא הייתה כל סיבה לדחות המלצה זו, ומעת שביית המשפט קיבל את מסקנות התסקיר.
29 בנושא אחרון זה, הפנה האב לחקירת פקידת הסעד. אולם, מחקירתה עולה כי כל נושא הסדרי
30 השהייה, כולל הלינה ביום ה', עלה במסגרת ניסיון להגיע לפשרה במעבר לירושלים, וכדבריה בעמ'
31 20 לפרוטוקול הדיון מיום 20.7.16: "... לא רצתה משמורת משותפת כי היא אמרה שעוד כמה
32 שנים לא תהיה לה התנגדות, אבל כרגע היא לא מעוניינת ואנחנו אמרנו שבפשרה שהיא כן עוברת
33 לירושלים, זמני השהות מתרחבים ול... יש עוד לילה עם הילדים ומשמורת משותפת. זה ניסיון
34 פשרה, אין אידיאל".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 17-02-31745 פלוני נ' פלונית

1 עם זאת התקשה בית המשפט לקבל המלצה כביכול למעבר לירושלים, ואזי ניתן הסבר כי ההנחה
2 הייתה שהאב ילך למקום בו יגורו ילדיו וכי היו לאב דברים חשובים "...**חשבנו שאולי הדברים**
3 **האלה עולים על הקושי של המעבר לירושלים, המשמורת המשותפת והלינה הנוספת...**" (עמ' 21).
4 גם מעיון בתסקיר, עולה כי אותן המלצות שצויינו הוגדרו כהצעה להורים כפשרה, וכשלאחר פירוט
5 הצעת הפשרה נראה כי מחד גיסא מדובר על מעבר לירושלים ומאידך גיסא משמורת משותפת, וכך
6 גם חלוקת זמנים כולל לינה ביום ה' והכל כמקשה אחת, ועל כן בסוף התסקיר, לאחר שצוין כי האם
7 הסכימה להצעה בניגוד לאב, הוסף כי "**אנו מבקשים לציין כי עמדתנו היא כי במידה וההורים יגורו**
8 **בטווח קרוב אחד לשני, אם בירושלים ואם ברמת השרון, אין מניעה למשמורת משותפת על**
9 **הקטינים**", ולא מעבר לכך.

10

11 22. לאור כל האמור, נראה כי אין מקום להתערבות ערכאת הערעור בשאלת הלינה הנוספת
12 ביום ה'.

13 כאמור, מדובר בשני ילדים כאשר הבן היה בעת מתן פסק הדין (29.12.16) כבן 4, ואילו הבת טרם
14 הגיעה לגיל שנתיים, אלא סמוך לכך בלבד.

15 אכן בית המשפט היה נכון לקבוע הן משמורת משותפת והן הסדרי שהיה נרחבים, הגם שביחס
16 ללינה ביום רביעי קבע מועד מאוחר יותר. אולם מנגד, בהתחשב במכלול הנסיבות, סבר בית המשפט
17 קמא – ובצדק – כי אין הכרח בעת שנקבעת משמורת משותפת, להסדרי שהייה שווים לחלוטין.
18 במיוחד דומה כי הדברים יפים וראויים מעת שמדובר בגילאים צעירים וכאשר "הדלת פתוחה"
19 לשינוי עתידי בהתחשב בתנאים ובנסיבות. כך גם אין להתעלם מאותו נימוק של נתק בין אחד
20 ההורים לילדים למשך זמן ממושך.

21 אכן, גם בדיון בפנינו ניסינו להביא את הצדדים להסכמה זו או אחרת, דבר אשר לא צלח, אולם מעת
22 שלא הושגה הסכמה, אין אנו סבורים כי נפלה שגגה אשר מצדיקה את התערבות ערכאת הערעור,
23 בשאלת הסדרי השהייה.

24

25 23. כמובן, שאין באמור למנוע מצד זה או אחר לפנות לבית המשפט, ככל שייטען לשינוי נסיבות
26 כנדרש – הכל כמובן מבלי לחוות דעה לגופם של דברים.

27 ודוק, גם שינוי כזה או אחר יכול ויצריך – בעת שלא מדובר בהסכמה – הגשת תסקיר זה או אחר
28 ובחינת הנסיבות, לרבות אשר נטען על ידי מי מהצדדים גם במסגרת הדיון בפנינו אודות ההתנהלות
29 של מי מההורים וכי על כן, אין מקום שערכאת הערעור תידרש לקביעות עובדתיות הנצרכות לבחינת
30 האמור.

31

32

33

34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 17-02-31745 פלוני נ' פלונית

מזונות:

- 1
2 24. בעניין המזונות, אכן סברנו כמפורט בעמ"ש (ת"א) 33549-04-16 פלוני נ' פלונית (2.11.17)
3 כי כל עוד ולא ניתן פסק דין סופי יש להתחשב באשר נקבע בפרשת פלוני ועל כן הוחזר הדיון שם
4 לערכאה הדיונית על מנת שתידרש ליישום אשר נקבע בהלכה החדשה.
5 עוד ציינו כי לאור ההנמקה של חיוב ההורים שניהם מדין צדקה, תוך ביטול החובה המוגברת בעניין
6 צדקה המוטלת על האב לפי הדין האישי, הרי שחובה זהה זו חלה גם מעת שלא מדובר במשמורת
7 משותפת או הסדרי שהייה שווים לחלוטין, וראו גם בעמ"ש (ת"א) 2649-01-16 פלונית נ' פלוני
8 (27.2.18) וכן ראו ההתייחסות הנרחבת לשאלות האמורות בעמ"ש (ת"א) 14612-10-16 פ. ב. נ' א. ב.
9 (20.12.17).
10
11 25. בניגוד לנטען על ידי האב, בפרשת פלוני לא בוטל הדין האישי כפרשנותו עד כה, בכל הקשור
12 לקטני קטינים, דהיינו ילדים שעד לגיל 6.
13 כאמור, השינוי חל בכל הקשור למזונות ילדים החל מגיל 6 ולמעשה מאותו מועד ואילך, ובפועל
14 לכאורה במתכונת דומה לדין המזונות מגיל 15 ואילך, תוך השינויים המחויבים, וכפי שהדברים באו
15 לידי ביטוי בחוות הדעת השונות ביישום אשר נקבע בפרשת פלוני.
16 הנה כי כן, בכל הקשור לילדים מושא הדיון דנן, אשר היו בעת מתן פסק הדין קטני קטינים, לא חל
17 שינוי.
18
19 26. בבואנו לבחון האם יש מקום להתערב בפסיקת המזונות ומעת שמדובר בקטני קטינים,
20 סבורני כי אין מקום להתערב באשר קבע בית המשפט.
21 האב טוען כי לא היה מקום לחיובו במדור כל עוד והאם לא מתגוררת בשכירות או משלמת
22 משכנתא, וכשהאם טוענת כי אין מקום שהאב "ייהנה" ממימון צרכי ילדיו באמצעות בן זוגה.
23 בהקשר לשאלת המדור הרעיוני אכן נקבע בע"א 5478/93 כרמי נ' כרמי (12.12.94) כי מעת שלא
24 הייתה הוצאה בגין דמי שכירות אין מקום למימון "החיסכון" של האם בכל הקשור לשכר דירה.
25 אולם, בעמ"ש 28592-05-13 י. נ. י. נ. (9.11.14) נקבע כי למצער בעת שעסקינן בקטני קטינים אין
26 בסיס הלכתי לפטור את האב מלשאת בעלות "דירור בסיסי" לילדיו ה"קטני קטנים" וזאת ללא קשר
27 ליכולתה של האם וכך גם לעובדה שהילדים מתגוררים בבית האם שנרכש על ידה, וכי אין מקום
28 לקבוע נורמטיבית כי האב פטור מחיוב זה אך ורק משום שדירור מסופק על ידי האם, וכשבית
29 המשפט מאבחן את אשר נפסק בפרשת כרמי לעיל.
30 יוער כי בנסיבותיו של המקרה דנן הדברים ראויים אף ביתר שאת, לאור שיעור ההפחתה שקבע בית
31 המשפט בעניין הנשיאה בצרכי הילדים, לרבות מדורם.
32 כך גם אין מקום להתערב בשאלת מועד תחולתו של פסק הדין בנושא המזונות ובהתחשב במזונות
33 הזמניים שנפסקו, וזאת לאור הכלל שהמזונות כבר נצרכו, ראו בע"מ 4589/05 פלוני נ' פלוני
34 (21.11.05).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 17-02-31745 פלוני נ' פלונית

- 1
- 2 27. ודוק, לכל האמור יש להוסיף כי בית המשפט קמא החיל בפועל את אחת השיטות שנדונו
- 3 בפסיקה להפחתת שיעור המזונות, מעת שמדובר במשמורת משותפת או בהסדרי שהייה נרחבים,
- 4 וכשבית המשפט קמא ציין זאת מפורשות.
- 5 אין מקום לחזור ולהידרש לשיטות השונות שהובאו בפסיקה ודי להפנות לסקירה המקיפה **בפרשת**
- 6 **פלוני**.
- 7 מכל מקום, בית המשפט התחשב באופן משמעותי בהסדרי השהייה הנרחבים וחרף המדובר בקטני
- 8 קטינים, יישם כאמור את ההפחתה כפי שראה לנכון, ואין אנו סוברים כי יש מקום להתערב בכך.
- 9 במיוחד יפים הדברים, בכל הקשור לשאלת פסיקת המזונות, מעת שעסקינן במי שהינם בעלי הכנסה
- 10 גבוהה וכך גם נטען אודות נכסים של מי מההורים, וכאשר דומה כי ככל שההורים לא היו נפרדים,
- 11 לא היו חוסכים מילדיהם מאומה.
- 12
- 13 28. עם זאת, מתעוררת בנסיבותיו של המקרה דנן השאלה שמא יש מקום להחזיר את התיק
- 14 לבית משפט קמא על מנת שיידרש לשאלת המזונות לאחר הגיע הילדים לגיל 6 ולאור אשר נפסק
- 15 **בפרשת פלוני**.
- 16 כאמור, בעת שמדובר היה בנסיבות שהערכאה הדיונית דנה במזונות של קטינים אשר עברו את גיל 6
- 17 או היו קרוב לגיל זה, מצאו לנכון בתי המשפט ליישם את אשר נקבע **בפרשת פלוני**, וכך גם ערכאות
- 18 הערעור נדרשו לכך, לרבות החזרת הדיון לערכאה הדיונית על מנת שתבחן את כל הנדרש מחד גיסא,
- 19 ועל מנת לאפשר דיון בערכאת ערעור נוספת מאידך גיסא.
- 20 שונים הדברים במקרה דנן.
- 21 בית המשפט קמא אמר דברו בעת היות הילדים רחוקים מגיל 6 ועל סמך הפסיקה כפי שנהגה
- 22 באותה עת, ואין אני סובר כי מעת שהוגש ערעור די בכך "לפתוח" את כל נושא המזונות מחדש.
- 23 אכן, מעת שערעור תלוי ועומד נסוב על אותן נסיבות של ההלכה החדשה, סברנו שיש מקום לבחון
- 24 את הסוגיה הואיל ותוצאת פסק הדין אמורה להשתנות. לא כן בעת שעסקינן בנסיבות בהן ההלכה
- 25 החדשה אינה ישימה - לפחות לעת מתן פסק הדין - ואין אני סובר כי מעת שניתן פסק דין שעניינו
- 26 בקטני קטינים יש להחזיר את התיק - ככל שערעור תלוי ועומד - על מנת שבית המשפט יידרש
- 27 לקביעות לאחר הגיע הילדים לגיל 6.
- 28 ודוק, אין באמור משום חיווי דעה בשאלה מה משמעותו של פסק הדין **בפרשת פלוני**, אם בכלל,
- 29 בעת שעסקינן בפסקי דין שניתנו בעבר והתייחסו לשאלת החבות בגילאים של מעל גיל 6.
- 30
- 31 **שונות:**
- 32 29. לבסוף, אין מקום להתערב בנושא דחיית תביעתו של המערער לדמי שימוש ראויים בדירה
- 33 וזאת נוכח נימוקיו של בית משפט קמא.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

15.5.18

עמ"ש 17-02-31745 פלוני נ' פלונית

1 כפי שציין בית המשפט מלויז' מועדי הגשת התביעות השונות וגירושי הצדדים, אכן מדובר בתקופת
2 שימוש בלעדית קצרה יחסית, וכך גם אין להתעלם משאלת מדור הקטינים, סוגיה אותה אכן היה
3 מקום לשקלל גם במסגרת זו, וכפי שפרט בית משפט קמא.
4 וראו עמ"ש (ת"א) 7396-12-09 פלונית נ' אלמוני (28.4.13) שם נדרשנו בהרחבה לשאלת עצם החיוב
5 בדמי שימוש ראויים, כך גם לתקופת תחילת החיוב ובהקשר של תביעה לפירוק שיתוף והזמן הסביר
6 עד למימוש דרישה זו. בנוסף, הקשר שבין דמי מדור למי מהילדים ולחבות בדמי שימוש ראויים.
7 דומה כי גם נוכח אשר נקבע שם, צדק בית המשפט קמא בדחותו את תביעת המערער לדמי שימוש
8 ראויים.

9
10 30. הנה כי כן, דין הערעור להידחות על כל רכיביו.
11 בכל הקשור לשאלת ההוצאות, בהתחשב במכלול הנסיבות לרבות ההליכים בפני בית המשפט קמא,
12 הייתי מציע לחייב את המערער לשלם למשיבה שכ"ט בסך 15,000 ₪.

13
14
15
16
17
18

19 ישעיהו שנלר, שופט, סג"נ
20 אב"ד

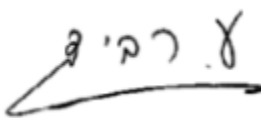
21 השופט קובי ורדי, סג"נ:

22
23

אני מסכים.

24 קובי ורדי, שופט, סג"נ

25 השופטת עינת רביד:

26
27
28

אני מסכימה.

29 עינת רביד, שופטת

30 הוחלט בהתאם לפסק דינו של השופט שנלר.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

15.5.18

עמ"ש 17-02-31745 פלוני נ' פלונית

1
2
3
4
5
6
7

המזכירות תעביר מהעירבון את הסכום של 15,000 ₪ ישירות למשיבה והיתרה תוחזר
למערער באמצעות ב"כ.

כך גם תמציא המזכירות העתק מפסק הדין לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, א' סיון תשע"ח, 5 במאי 2018.

עינת רביד, שופטת

קובי ורדי, שופט - סג"נ

ישעיהו שנלר, שופט - סג"נ
אב"ד

8